ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦១៣/០០៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការបង្ការ និងការពន្លត់អគ្គិភ័យ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៩ នីតិកាលទី៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៣ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ព្រះបរមរាជវាំង

ច្បាប់

ស្តីពី

ការបង្ការ និងការពន្លត់អគ្គិភ័យ

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL •

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការបង្ការនិងការពន្លត់អគ្គិភ័យ សំដៅការពារអាយុជីវិត ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិស្ថាន សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងសុវត្ថិភាពសង្គម ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ជនគ្រប់រូប និងអំពីលក្ខខណ្ឌវិធានការនានាដើម្បីបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើរាល់សកម្មភាពបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះមាននិយមន័យដូចខាងក្រោម ៖

- **អគ្គិភ័យ** សំដៅដល់ករណីមានភ្លើងឆេះមិនអាចគ្រប់គ្រងបានដែលអាចបង្កមហន្តរាយដល់អាយុជីវិត ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន ។
- **ការបង្ការអគ្គិភ័យ** សំដៅដល់ការរៀបចំអនុវត្តនូវលក្ខខណ្ឌ និងវិធានការនានាដើម្បីធានាសុវត្ថិភាព មិនឲ្យមានអគ្គិភ័យកើតឡើង ។
- **ប្រព័ន្ធបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ** សំដៅដល់ការបំពាក់ឧបករណ៍បច្ចេកទេសក្នុងនិង/ឬក្រៅគោលដៅ និងវិធានការនានាដើម្បីបង្ការទប់ស្កាត់ ពន្លត់អគ្គិភ័យ និងសង្គ្រោះ ។
- **មធ្យោបាយ** សំដៅដល់យានយន្ត ឧបករណ៍ សម្ភារៈ បរិក្ខារដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់បង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ។
- **ទីកន្លែងងាយឆេះឬងាយផ្ទុះឆេះ** សំដៅដល់ទីកន្លែងដែលមានស្តុក ប្រើប្រាស់សារធាតុងាយឆេះឬងាយផ្ទុះឆេះ ។
- **សារធាតុងាយឆេះឬងាយផ្ទុះឆេះ** សំដៅដល់សារធាតុរាវ រឹង ឧស្ម័ន គីមី ទំនិញ ឬវត្ថុធាតុដើមដែលងាយឆេះឬងាយផ្ទុះឆេះ ។
- **ការពន្លត់អគ្គិភ័យ** សំដៅដល់ការពន្លត់អគ្គិភ័យនិងទប់ស្កាត់ការឆេះរាលដាលដោយប្រើប្រាស់កម្លាំង ប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្លត់អគ្គិភ័យ និងប្រើប្រាស់គ្រប់វិធានការផ្សេងៗទៀត ។

- តំបន់ពន្លត់អគ្គិភ័យ សំដៅដល់ទីកន្លែងកំពុងឆេះឬប្រឈមនឹងការឆេះដែលសមត្ថកិច្ចកំពុងប្រតិបត្តិការពន្លត់អគ្គិភ័យ ។
- គោលដៅ សំដៅដល់ទីកន្លែងនានានិងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទាំងឡាយដែលអាចមានអគ្គិភ័យកើតឡើង ។

មាត្រា ៥.-

រាល់អំពើដែលអាចបង្កឲ្យមានអគ្គិភ័យកើតឡើងត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ៦.-

ជនគ្រប់រូបដែលរស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានករណីយកិច្ចចូលរួមក្នុងសកម្មភាពបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៧.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការស្នើនិងដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ វិធានការ ការបណ្តុះបណ្តាល ការហ្វឹកហាត់ជំនាញអំពីការបង្ការនិងការពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

មាត្រា ៨.-

អ្នកទទួលខុសត្រូវតាមគោលដៅនានា ត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

អង្គភាពនគរបាលបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ត្រូវឆ្លើយតបតាមសំណើឬអន្តរាគមន៍ជាបន្ទាន់ដល់គ្រប់គោលដៅដែលមានអគ្គិភ័យកើតឡើង ។

លក្ខខណ្ឌនិងវិធានការនានាស្តីពីការបង្ការនិងការពន្លត់អគ្គិភ័យតាមគោលដៅ និងការបង្ការអគ្គិភ័យនៅតាមលំនៅឋានរបស់ជនគ្រប់រូប ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៩.-

កិច្ចប្រតិបត្តិការបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ការត្រួតពិនិត្យ ការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ប្រព័ន្ធបង្ការអគ្គិភ័យលើគោលដៅ ការផ្អាកសកម្មភាពបណ្តោះអាសន្នដល់គោលដៅ ឬសកម្មភាពណាដែលខ្វះលក្ខខណ្ឌនិងវិធានការបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ការពិនិត្យអង្កេតកន្លែងកើតហេតុ ការធ្វើកោសល្យវិច័យចំពោះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃដែលមានអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិជាសេនាធិការ ។

១៧២-	លោក	ហួត លុច	នាយរងខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលកំពង់ធំ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៣-	លោក	អ៊ិន ចាន់ធី	នាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលឧត្តរមានជ័យ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៤-	លោក	ឡុញ វុទ្ធី	នាយរងខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលបន្ទាយមានជ័យ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៥-	លោក	មិត្រ សុខសុភ័ក្រ	នាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលបន្ទាយមានជ័យ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៦-	លោក	ពុត ស៊ុនលី	នាយរងផ្នែករដ្ឋបាលជលផលក្រគរ នៃខណ្ឌ.ពោធិ៍សាត់ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៧-	លោក	ហៀន វាចារ	នាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលកំពង់ស្ពឺ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៨-	លោក	កៅ មុនីរិទ្ធ	នាយរងអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាលជលផលសមុទ្រ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៧៩-	លោក	អ៊ិត ស៊ាងសុរិមល	នាយរងខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលកោះកុង នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៨០-	លោក	សេង ប៊ុណ្ណា	មន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលកោះកុង នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៨១-	លោកស្រី	ស៊ីង សាលីនីន	អនុ.ការិ.រដ្ឋបាលនិងតាមដានការអនុវត្ត នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៨២-	កញ្ញា	ផាន់ សុតា	អនុ.ការិ.អភិវឌ្ឍជីវភាពសហគមន៍ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៨៣-	លោក	ណៃម កាណូ	អនុ.ការិ.អភិវឌ្ឍជីវភាពសហគមន៍ នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៨៤-	លោក	នេត ឈុនអ៊ាម	អនុ.ការិ.នីតិកម្ម នៃរដ្ឋបាលជលផល
១៨៥-	លោក	សេង សារឿន	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៨៦-	លោក	ស្វាយ ជឿន	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៨៧-	លោក	សាម ខែម	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៨៨-	លោក	ស្រី សុវណ្ណនី	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៨៩-	លោក	កែវ រ័ត្ន	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៩០-	លោក	ឡុញ ចាន់ដារ៉ា	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៩១-	លោក	ព្រំ សារិទ្ធ	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៩២-	លោក	គត់ គីលាភ	មន្ត្រីរដ្ឋបាលជលផល
១៩៣-	លោក	អ៊ិច វ៉ាន់ណេត	មន្ត្រីអគ្គនាយកដ្ឋានកៅស៊ូ
១៩៤-	លោក	ង៉ែត ធារ៉ា	អនុប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម ខេត្តរតនគិរី
១៩៥-	លោក	ចក់ ស៊ីគៀង	អនុប្រធានការិ.រដ្ឋបាល មន្ទីរកសិកម្មខេត្តរតនគិរី
១៩៦-	លោក	ញឹម គឹមជាង	អនុប្រធានការិ.បសុព្យាបាល មន្ទីរកសិកម្មខេត្តរតនគិរី
១៩៧-	លោក	សៅ ស៊ុនថៃ	អនុប្រធានការិ.គណនេយ្យ មន្ទីរកសិកម្មខេត្តរតនគិរី
១៩៨-	លោក	ជុំ ចន្ទ័ថុល	ប្រធានការិ.ផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម មន្ទីរកសិកម្មខេត្តព្រះសីហនុ
១៩៩-	លោក	សុខ អាង	អនុប្រធានការិ.ផែនការ-គណនេយ្យ មន្ទីរកសិកម្មខេត្តព្រះសីហនុ
២០០-	លោក	ជា សុខលី	ប្រធានការិ.ក្សេត្រសាស្ត្រ មន្ទីរកសិកម្មខេត្តព្រះសីហនុ
២០១-	លោក	ប៊ុន សុវណ្ណនី	ប្រធានការិ.ផលិត.បសុព្យាបាល មន្ទីរកសិកម្មខេត្តព្រះសីហនុ
២០២-	លោក	អ៊ឹង សំអុល	ប្រធានការិ. មន្ទីរកសិកម្មខេត្តព្រះសីហនុ

មាត្រា ១៦.-

ការដាក់លក់រាយប្រេងឥន្ធនៈឬឧស្ម័នចំហេះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ដើម្បីបម្រើជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនិងវិធានការនានា ស្តីពីការបង្ការនិងការពន្លត់អគ្គិភ័យដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៧.-

គោលដៅស្តុក ផលិតកែច្នៃប្រេងឥន្ធនៈ កែច្នៃសារធាតុងាយឆេះឬងាយផ្ទុះឆេះ ត្រូវស្ថិតនៅទីតាំងដែលធានាមិនបង្កហានិភ័យដល់ទីប្រជុំជន។ ចំពោះគោលដៅទាំងឡាយណាដែលមានការអនុញ្ញាតរួចហើយ ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនិងវិធានការនានាស្តីពីការបង្ការនិងការពន្លត់អគ្គិភ័យដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៨.-

គ្រប់ទីប្រជុំជនត្រូវមានប្លង់គោលតម្កល់ទុកនៅអង្គភាពនគរបាលបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

រាល់សំណង់ត្រូវធានាឲ្យមានប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យមុនដំណើរការសាងសង់ ។

ចំណាត់ថ្នាក់សំណង់និងគោលដៅ ដែលតម្រូវឲ្យមានប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។

មាត្រា ១៩.-

ការត្រួតពិនិត្យនិងការចេញសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីគុណភាព ប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ដល់គោលដៅត្រូវធ្វើឡើងសម្រាប់រយៈពេល ២ឆ្នាំម្តង ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ម្ចាស់គោលដៅអាចលើកសំណើសុំឲ្យត្រួតពិនិត្យមុនកាលកំណត់បាន ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យ ការចេញសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីគុណភាព ប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២០.-

នៅគ្រប់ការរៀបចំពិធីធំៗដែលប្រមូលផ្តុំមនុស្សច្រើនកុះករ អ្នករៀបចំ ឬអ្នកគ្រប់គ្រង ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវពិធី ត្រូវសហការជាមួយអង្គភាពនគរបាលបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ដើម្បីធ្វើផែនការបង្ការពន្លត់អគ្គិភ័យនិងជម្លៀសមនុស្សចេញក្នុងករណីមានអគ្គិភ័យកើតឡើង ។

ជំពូកទី ៤
ការពន្លត់អគ្គិភ័យ

មាត្រា ២១.-

ក្នុងករណីមានអគ្គិភ័យកើតឡើង មន្ត្រីបញ្ជាដឹកនាំនគរបាលពន្លត់អគ្គិភ័យមានសិទ្ធិ ៖
- កំណត់តំបន់ប្រតិបត្តិការពន្លត់អគ្គិភ័យនិងតំបន់ហាមឃាត់ការចេញចូលឆ្លងកាត់ និងសហការការពារ សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់ របៀបរៀបរយសាធារណៈ
- ប្រមូលកម្លាំងប្រជាពលរដ្ឋដែលមានអាយុចាប់ពី ១៨ឆ្នាំឡើង និងមធ្យោបាយនានាដើម្បីជួយសង្គ្រោះជីវិតមនុស្ស ទ្រព្យសម្បត្តិ និងជួយពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

មាត្រា ២២.-

នៅពេលដែលមានអគ្គិភ័យកើតឡើង មន្ត្រីដឹកនាំនគរបាលប្រតិបត្តិការពន្លត់អគ្គិភ័យត្រូវចាត់វិធានការគ្រប់បែបយ៉ាងដើម្បីពន្លត់អគ្គិភ័យ សំដៅជួយសង្គ្រោះជីវិតមនុស្សនិងទ្រព្យសម្បត្តិជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ២៣.-

ជនណាដែលបានដឹងព័ត៌មានអំពីអគ្គិភ័យឬបានឃើញអគ្គិភ័យកើតឡើងឬបម្រុងនឹងកើតឡើង ត្រូវផ្តល់ដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់សមត្ថកិច្ចឬនគរបាលបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យដែលនៅជិតបំផុត ដើម្បីចាត់វិធានការដោះស្រាយឲ្យបានទាន់ពេលវេលា ។

នៅពេលដែលមានអគ្គិភ័យកើតឡើង ហើយពុំទាន់មានវត្តមាននគរបាលបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ អ្នកទទួលខុសត្រូវតាមគោលដៅឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅនឹងកន្លែង ត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីជួយសង្គ្រោះជីវិតមនុស្ស ទ្រព្យសម្បត្តិ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ ។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធនានានៅពេលទទួលបានសំណូមពរសុំជួយអន្តរាគមន៍ ត្រូវឆ្លើយតបជាបន្ទាន់ ។

ជំពូកទី ៥
ការគាំពារ

មាត្រា ២៤.-

ចំពោះភ្នាក់ងារនគរបាលបង្ការនិងពន្លត់អគ្គិភ័យ ឬជនណាដែលពលីជីវិតឬរងរបួស ប៉ះពាល់សុខភាព ឬពិការមួយជីវិតក្នុងពេលប្រតិបត្តិការពន្លត់អគ្គិភ័យ រដ្ឋត្រូវទទួលខុសត្រូវដោះស្រាយគោលនយោបាយ ផ្តល់កិត្តិយស និងផ្តល់ការព្យាបាលដោយឥតគិតថ្លៃ ។

ការសំណងនៃការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ និងមាត្រា ២២ នៃច្បាប់នេះជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ ។

មាត្រា ២៥.-

រដ្ឋទទួលខុសត្រូវដោះស្រាយទីកន្លែង ជម្រកស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងដោះស្រាយជីវភាព សង្គមដល់ជនរងគ្រោះដោយសារអគ្គិភ័យ ។

មាត្រា ២៦.-

រដ្ឋលើកទឹកចិត្តសប្បុរសជន អង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិក្នុងការជួយឧបត្ថម្ភ សង្គ្រោះដល់ជន រងគ្រោះដោយសារអគ្គិភ័យ ។

ជំពូកទី ៦
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៧.-

មន្ត្រីសមត្ថកិច្ចអគ្គិភ័យដែលខ្វះការទទួលខុសត្រូវ មិនបំពេញភារកិច្ច ឬបំពេញភារកិច្ចដោយ មិនត្រឹមត្រូវក្នុងការពន្លត់អគ្គិភ័យ បង្កឲ្យមានការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរដល់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ អ្នកដទៃត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ) ខែ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ 000 000 (មួយលាន) រៀល ទៅ ៤ 000 000 (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ២៨.-

អំពើរារាំង បង្កឧបសគ្គដោយចេតនា ដល់សកម្មភាពពន្លត់អគ្គិភ័យ បង្កឲ្យមានការខូចខាត ធ្ងន់ធ្ងរដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជា ប្រាក់ពី ៤ 000 000 (បួនលាន) រៀល ទៅ ១០ 000 000 (ដប់លាន) រៀល ។

មាត្រា ២៩.-

អំពើផ្តល់ព័ត៌មានក្លែងឬអំពើបើកកកាយព័ត៌មានក្លែង ដើម្បីធ្វើឲ្យជឿថាអគ្គិភ័យនឹងកើតមាន ឬអគ្គិភ័យបានកើតមានឡើង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និង ពិន័យជាប្រាក់ពី ២ 000 000 (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៤ 000 000 (បួនលាន) រៀល ។

មាត្រា ៣០.-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវបានប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះអំពើបំផ្លិច បំផ្លាញធ្វើឲ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិអ្នកដទៃដោយអានុភាពនៃ អគ្គិភ័យ កាលបើអំពើនេះបណ្តាលមកពី ៖

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

Ksl

១- ការធ្វេសប្រហែស ការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការខ្ជីខ្ជា ។

២- ការរំលោភបំពានលើកាតព្វកិច្ចសន្តិសុខឬកាតព្វកិច្ចប្រុងប្រយ័ត្នដែលច្បាប់តម្រូវ ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០៩ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៣១.-

ក្រៅពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ អំពើដែលជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣២.-

បទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ និងពីមាត្រា ១៤ ដល់មាត្រា ១៩ ត្រូវចាប់អនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ឆ្នាំ ក្រោយពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៣.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងថ្ងៃទី ១៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

ចាស.១៣០៦.៥៧៩

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ

ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ហត្ថលេខា

ស ខេង

លេខៈ ៤៦៦ ស.ណ

សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកផ្សាយ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣

អគ្គលេខាធិការរងទី១រាជរដ្ឋាភិបាល

សយ សុខា